

Jak by mělo vypadat přijetí nového člena farnosti, vysvětluje syrský autor Teodor z Mopsuestie: Katechumen je hostem nebeského města, není ještě občanem nebeského království. Je ve svých zvycích jakoby cizincem. Proto potřebuje být doprovázen někým, kdo již v tomto městě bydlí. Tento „občan“ nebeského města dává katechumenu svědectví, které jej zásadním způsobem formuje. Proto se častěji modleme za to, aby mladí lidé měli zázemí živé víry církve a osobní zkušenosti života s Bohem. Mladý člověk, který je nyní uváděn do „nebeského města“, bude mít jednou odpovědnost, aby také ti, kteří přijdou po něm, zůstali věrní: „Kdo přijal evangelium, stává se nakonec i sám jeho svědkem a hlasatelem.“ Jiný obraz nabízí Cyril Jeruzalémský: Katechumen je vyhlížen nebeským Ženichem, Ježíšem, který volá všechny bez rozdílu do svých komnat. Dosud však ještě jakoby stojí za branou – směřuje k věčnému životu a touží po přijetí Ducha. Modleme se, aby život našich farností neodkazoval na sebe, ale druhým zjevoval „nebeské město“ a přitahoval je do komnat Božích tajemství.

Úmysl národní: *Aby nám Pán dal pochopit zákon lásky a aby naše bratrská a usmířená společenství byla povzbuzením pro ostatní (EG, č. 100,101).*

Křesťanská společenství mají být „místy naděje“. Naděje je svorníkem mezi odvěkým rozparem mezi touženým ideálem (povoláním k lásce) a skutečností, která je zasažena limity našich slabostí a hříchů. Síla křesťanské naděje spočívá ve vnitřní ráně lásky, která církvi dává život právě tím, že trpělivě a láskyplně krvácí: po vzoru Ježíše život odevzdává. Kristus nám však zaručil, že život v lásce odevzdaný s ním přechází do vzkříšení. Příslibem vzkříšení se křesťanství liší od jiných náboženství. Ta slibují jen život „jiný“, náhradou za ztracený. Modleme se, abychom nemíjeli „malá vzkříšení“ v našich životech, abychom se naučili rozpoznávat „tiché příchody“ Ježíše, který tak připravuje svůj příchod definitivní, kdy přijde na zemi v oslaveném těle a odhalí plnost smyslu veškerých úsilí a obětí našeho života. Usilujme o to, aby naše společenství byla předchutí Ježíšova příchodu a druhé v této naději posilovala.

Naléhavý úmysl papeže Františka:

Papež František při modlitbě Anděl Páně o první neděli v měsíci zveřejňuje naléhavý úmysl, kterým upozorňuje na bezprostřední potřeby v církvi a ve světě.

Sledujte internetové stránky:

www.jesuit.cz

www.modlitba.net

www.cirkev.cz

V roce, kdy slavíme sté výročí fatimských událostí, vychází v nakladatelství Refugium **Nověna k fatimským dětem**. Dostupná na: www.refugium.cz.

Vydává: Česká provincie **Tovaryšstva Ježíšova**, Ječná 2, 120 00 Praha 2. Internetové stránky: www.jesuit.cz; www.modlitba.net; www.cirkev.cz. Objednávky: **Pavel Ambros SJ**, Křížkovského 2, 779 00 Olomouc; e-mail: pavel.ambros@upol.cz. Dobrovolný příspěvek včetně poštovného 10,- Kč na rok (4 letáčky) zasílejte na LBBW Bank CZ a.s., Václavské nám. 40, 110 00 Praha 1, číslo účtu: 5076811718/4000, var. symbol: 14710, spec. symbol: vaše pořadové číslo objednávky. Nebo poštovní poukázka C, adresa: Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova, Ječná 2, 120 00 Praha 2; zpráva pro adresáta: Apoštolát modlitby.

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM

Apoštolát modlitby
2017/3

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. **Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi.** Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Všeobecný úmysl
2. Evangelizační úmysl
3. Národní úmysl

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ČERVENEC – Odloučení od víry

Úmysl všeobecný: *Naléhavý úmysl Svatého otce bude vyhlášen první neděli v měsíci.*

Úmysl evangelizační: *Za naše bratry, kteří se víře odcizili, aby i skrze naši modlitbu a evangelní svědectví mohli znovu objevit blízkost milosrdného Pána a krásu křesťanského života.*

Nejhlubší modlitbou, která pomáhá těm, kteří se víře odcizili, je naše vlastní úsilí a zápas o každodenní obrácení. Prvním východiskem k tomuto konkrétnímu svědectví je zkušenost víry: že stále rostoucí obrácení a z něho vyvěrající osobní zralost je možné zapustit do reálií všedního dne. Obrácení je pulsující, mnohdy bolestnou skutečností, ke které je potřeba odvahy a pokory. Jeho charakter je možné přirovnat k „vnitřnímu porodu“, který se děje v srdci, skrytým způsobem – v důvěrném prostoru vztahu Boha a člověka. Bůh naším srdcem jako branou prochází do světa, aby v něm mohl působit. Z naší strany touží po tom, abychom se mu naučili nabízet své slabosti a hříchy, a měli důvěru, že je dokáže „přepólovat“ na dobro. Když mu dovolíme takto naším srdcem prostupovat, umožníme mu tím více vstupovat do světa a dotýkat se našich bratří, které nosíme v modlitbě: zejména těch, kteří se Pánu z různých důvodů odcizili.

Úmysl národní: *O sílu k hlásání evangelia, protože mnoho našich bratří žije bez síly, světla a útěchy plynoucích z přátelství s Ježíšem Kristem, bez společenství víry, které je přijímá, bez horizontů a smyslu života (EG, č. 49).*

Vitřáž Cyril, Metoděj a Maria se Sluncem života uvnitř žhavě milujícího srdce umístěná na Velehradě nám napomáhá rozumět plodnému hlásání evangelia. Cyril a Metoděj jako nositelé daru slova představují krásu vítězství jediného Slova, jehož jsme služebníci. Učí nás, že z hory Proměnění se ubíráme do mučivého Jeruzaléma (spolu s Ježíšem neseme v srdci ty, kteří žijí bez Slova), avšak víme, že krása Ježíšova vítězství je nezviklatelná. Vše je možné díky rozlévajícím se a svítícím něze Matky, jež sjednocuje sourozence,

rozmanitost charismat, odlišné interpretace i krize našich křehkostí. Matka Boží počala svého Syna dříve ve svém srdci než v těle. To je obraz lidských skutků i modlitby: začínají v srdci a nakonec se zjeví i navenek. Modleme se o dar mariánského srdce (zejména pro ty, jimž je svěřena služba slova), ze kterého teprve vyvěrá věrohodné hlásání evangelia.

Jan Jemelka – Cyril, Metoděj a Maria se Sluncem života uvnitř žhavě milujícího srdce (2013)

SRPEN – Umělci

Úmysl všeobecný: *Za současné umělce, aby skrze dílo daru svého talentu pomáhali i druhým poznávat krásu stvoření.*

Hmotné věci zjevují hloubku Božího života, který se do nich vtěluje. Svět se tak stává schopem zjevovat plnost božské moudrosti. Je výsadou umělců mít takovou vizi, vtělovat ji prostřednictvím umění a tím ji sdělovat druhým. Jediným cílem a jediným předmětem každého umění je Bohočlověk: Beránek vložený do kalicha na oltáři Trojice, Bůh, který přijal lidství, aby člověk mohl přijmout božství. V Trojici spočívá Boží život ve vztahovosti definované láskou a obsahující zřeknutí se prostřednictvím věčné pokory a kenoze: podstaty Božího synovství. Božská kenoze se odráží rovněž ve stvoření: Bůh se přizpůsobuje našemu chápání, a zároveň nás učí překračovat sami sebe. Modleme se za umělce, aby jejich inspiračním

zdrojem byla Boží moudrost, aby rozuměli řeči Boží ve stvoření a aby ji dovedli tlumočit druhým.

Úmysl evangelizační: *Naléhavý úmysl Svatého otce bude vyhlášen první neděli v měsíci.*

Úmysl národní: *Abychom neztratili radost z evangelizace, která je odpovědí na Boží lásku (EG, č. 81).*

Evangelizace má mnoho podob, pro každého přiléhavou podle jeho životního stavu. Jejím zřídlem, ještě před slovy a skutky, je podle církevních otců „radostný pláč“: takový pláč je podle otců největší radostí na světě. Tento pláč má dvojí zdroj: vychází nejprve z hluboké zkušenosti odpuštění vlastních hříchů, následně z diskrétního soucitu s bližním. Člověk, který nechá sám sebe evangelizovat – očišťovat ohněm Božího přetváření, se stále

hlouběji noří do vnímání Božího Srdce. Je si potom vědom, že jeho radost nemůže být dokonalá, jestliže radost z poznání Boha a života s ním schází některému z jeho bratří. Modlí se pak podobně jako ruský starc Silván: „Pane, mně, ubohému, otevíráš život věčný! Učiň, aby tě poznal celý svět!“ Rozšiřuje své srdce o misijní rozměr „radostného pláče“: krvácí s každým srdcem, které Boha nezná nebo odmítá, ale zároveň se raduje z každého srdce, které má touhu proměnit se podle Božího Srdce.

ZÁŘÍ – Farnosti ve službě misiím

Úmysl všeobecný: *Naléhavý úmysl Svatého otce bude vyhlášen první neděli v měsíci.*

Úmysl evangelizační: *Za naše farnosti, aby se – živěny misijním duchem – staly místem sdílení víry a svědectví lásky.*